

ἢ ὅσον φανταζόμεθα δι' ἀπλῆς τοῦ σώματος ἐμβαπτίσεως εἰς λουτήρα, φέροντα σωληνίσκον· ἐμβαπτίζομενός τις ἐν τῷ ὕδατι, ἐκτοπίζει ὄγκον ρευστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκφεύγει διὰ τοῦ σωληνίσκου, πίπτον εἰς δοχεῖον, δεικνύον βαθμούς· ὁ ἐκτοπισθεὶς ὄγκος τοῦ ρευστοῦ εἶναι ἀκριβῶς ὁ ὄγκος τοῦ σώματος· ἡ σχέσις τοῦ θάρους πρὸς τὸν ὄγκον δίδει τὴν πυκνότητα· ὁ προσδιορισμὸς οὗτος, ἐπαναλαμβάνομενος ἐνίοτε, δύναται νὰ παρᾶσχη πολυτίμους πληροφορίας ἐπὶ τῆς γενικῆς τῆς ὑγείας κατὰστάσεως. *Αδ.....

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Αὐθαίρετος θανατικὴ ἀπόφασις ἐν Μάνῃ ἐν ἔτει 1834.

Ἐν Μάνῃ (ἐπὶ τουρκοκρατίας) ἡ δικαστικὴ δικαιοδοσίᾳ ἐπὶ τῶν ἀστικῶν καὶ ποινικῶν υποθέσεων ἦτο ἀνατεθειμένη ἢ εἰς τὴν αὐτοδικίαν ἢ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ συμβούλια. Προκειμένης ἀστικῆς ἢ ποινικῆς ἀπαιτήσεως, ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν δὲν προετίμα νὰ διεκδικήσῃ αὐτὴν ἐνόπλιως, συνεκλείετο τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον τῶν δύο ἀντιδίδων μερῶν ἵνα διαλλάξῃ αὐτοὺς ἢ κρίνῃ περὶ τοῦ δικαίου. Ὁ δὲ Μάουρερ βεβαιοῖ, ὅτι ἔτι αὐτοῦ ἀντιβασιλεύοντος ἐν Ἑλλάδι, τῷ 1834, ἐψηφίσθη ὑπὸ τοιοῦτου οἰκογενειακοῦ συμβουλίου θανατικὴ ἀπόφασις, ἣτις καὶ ἀμέσως ἐξετελέσθη. **

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Μεγαλῆτερος δὲν εἶνε ἄλλος πόνος παρὰ νὰ ἐνθυμείται τις καιροὺς εὐτυχημένους στὴν δυστυχίαν. (Δάντης).

* Ὑπόθαλπε τὴν εἰς τὸν λαὸν μετάδοσιν τῆς μαθησεως, διότι ὅσον πλειότερον ὁ λαὸς τῶν κοινῶν μετέχει, τοσοῦτον ἀναγκαιότερος κρίνεται ὁ φωτισμὸς αὐτοῦ.

* Κατὰ τὸν πολὺν Μοντέσκιον ἕκαστος ὑπουργὸς λαμβάνων τὴν ἐξουσίαν φροντίζει κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος περὶ ἑαυτοῦ, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον περὶ τῆς ἐπαρχίας του, καὶ ἔπειτα, τέλος πάντων, καὶ περὶ τοῦ ἔθνους ἐν γένει. Οὐδὲν ἄλλω, λοιπὸν πρέπει νὰ δυσανασχετῶμεν κατὰ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν, ἂν δὲν προφθάνουσι νὰ πράξωσι τὸ παραμικρὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου, ἀφοῦ οὐδὲ τὰς ἰδίαις των υποθέσεσι ἀφίνομεν αὐτοῖς καιρὸν νὰ τελειώσωσι. (Ε. Α. Ροῦδης).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

«Μίνα σοῦ λέω δὲν ἔμπορὸ τοὺς Τούρκους· νὰ δουλεύω, δὲν εἰμπορὸ δὲν δύναμαι, ἐμᾶλλιστ' ἢ καρδίᾳ μου. Θὰ πάω τὸ ντουφεκί μου, νὰ πάω νὰ γείνω κλέφτης· Νὰ κατοικήσω ἴς τὰ βουνὰ καὶ ἴς τὰς ψηλάς ἄρχούλαις, Νὰ ζω τοὺς λόγγους συντροφίᾳ, μὲ τὰ θεριά κουθέντα, Νὰ ζω τὰ χιόνια γιὰ σκεπὴ, τοὺς βράχους γιὰ κρεββάτι, Νὰ ζω μὲ τὰ κλεφτόπουλα καθημερινὸν λημέρι.

Θὰ φύγω, μίνα, καὶ μὴν κλαῖς, μὲν δόμου τὴν εὐχὴ σου, Κ' εὐχῆσου με, μανοῦλά μου, Τούρκους πολλοὺς νὰ σφάζω. Καὶ φύτφε τρανταφυλλία καὶ μαῦρο καριοφύλλι, Καὶ πότιζέ τα ζάχαρι καὶ πότιζέ τα μύσχο. Κ' ὅσο π' ἀνθίζου, μίνα μου, καὶ βγαίνουε λουλούδια, Ὁ γυῖός σου δὲν ἀπέθανε, καὶ πολεμάει τοὺς Τούρκους. Κ' ἂν ἔρῃ ἡμέρα θλιθερῆ, ἡμέρα φαρμακωμένη, Καὶ μαρὰθὸν τὰ δυὸ μὲξῆ, καὶ πέσουν τὰ λουλούδια, Τότε κ' ἐγὼ θὰ λαθωθῶ, τὰ μαῦρα νὰ φορέσης.»

Δώδεκα χρόνια ἔπερασαν, καὶ δεκαπέντε μῆνες Ποῦ ἀνθίζαν τὰ τραντάφυλλα κ' ἀνθίζαν τὰ μπουμπουκία. Καὶ μὴ αὐγὴ ἀνοιξάτηρη, μὴ πρώτη τοῦ Μαΐου, Ποῦ κελδοῦσαν τὰ πουλιά, κ' ὁ οὐρανὸς γελοῦσε, Μὲ μίξᾳ ἀστράφτει καὶ βροντᾷ καὶ γένεται σκοτάδι. Τὸ καρποφύλλι ἐστὲναξῆς, τρανταφυλλία θαυροῦσαι, Μὲ μίξᾳ ξεράθησαν τὰ δῶδ', κ' ἐπέσαν τὰ λουλούδια· Μαζὴ μ' αὐτὰ σωριάστηκε κ' ἡ δόλια του ἢ μανοῦλα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ διατηρήσεως τοῦ κρέατος προσφάτου.

Ὁ Herzen ἐν Φλωρεντίᾳ παρετήρησεν ὅτι τὸ ἀγοραῖον βορικὸν δᾶξ, ὅπερ διὰ προσθήκης θάρους γίνεται ἐνδιαλυτότερον εἰς τὸ ὕδωρ, εἶνε ἐξαιρετον μέσον πρὸς διατήρησιν τοῦ ὠμοῦ κρέατος. Ἡ ἐνέργεια τῆς διαλύσεως ταύτης ἀξίανται προστιθεμένου ποσοῦ ἄλατος καὶ νίτρου καὶ διευκολύνεται οὕτως ἡ διατήρησις τῆς προσφάτου θεωρίας τοῦ κρέατος. Τὸ κρέας διατηρεῖ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ὄψιν, οὐδαμῶς δεικνύει ἴχνη σήψεως καὶ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐπιξεταζόμενον. Τὸ τελευταῖον λείψανον ποσοῦ τινος κρέατος μεγάλου, ὅπερ ἐν κισωτίοις τισι, καὶ μολυβδίνιοις ἀγγείοις ἄνευ ἰδιαζουσῶν προφυλάξεων ἦτο ἐξοιθασμένον, ἔκαμε δύο ταξιῖδα εἰς τοὺς τροπικοὺς καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἦτο ἀκόμη βρώσιμον. Ἐν Φλωρεντίᾳ δὲ ἐσχηματίσθη ἡδη εταιρία σκοποῦσα κατὰ τὸ πολλαχῶς ἀποδειχθὲν τοῦτο πείραμα, τὴν εἰσαγωγὴν οὕτω διατηρημένου κρέατος ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἀμερικῆς καὶ Ῥωσσίας.—Ἄλλη ἀπλουστερα μέθοδος καὶ κατάλληλος διὰ τὴν οἰκικὴν οἰκονομίαν ἐν ἐλλείψει ψυκτικῶν ὑπογείων εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἐπὶ τοῦ πυθμένου πίθου μικροῦ καὶ κενοῦ τίθεται πινάκιον περιέχον τεμάχια θεῖου ἀνημμένα καὶ εἶτα ἐπιτίθεται πῶμα ἐπὶ τοῦ στομίου τοῦ πίθου φέρον κάτωθεν ἀνηρημένον τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος ὅπερ θέλομεν νὰ διατηρήσωμεν, καὶ φράσσεται ὁ πίθος ἀδιαπνεύστως. Τὸ οὕτω μεταχειρισθὲν κρέας διατηρεῖται τὸ θέρος καὶ μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ἐβδομάδα πρόσφατον καὶ ἀδιάφθορον καὶ δὲν ἀνακαλύπτομεν ἐν αὐτῷ οὐδὲ τὸ παραμικρὸν ἴχνος ἐκ τῆς ὀσμῆς εἴτε γέσεως τοῦ θεῖου, ὅπως ἠθέλομεν φροδηθῆ. Τὸ κάπνισμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν. Μ.

Ὁ φώσφορος ἀνεκαλύφθη τῷ 1677. Τὰ τηλεσκοπία εφευρέθησαν ἐν Γερμανίᾳ τῷ 1590.